

Sygn. akt II C 1042/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Paulina Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) sp. z o.o. w W.

przeciwko

J. R., M. K., M. R.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 20 sierpnia 2012 roku (sygn. akt II Nc 115/12).

Sygn. akt II C 1042/13

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron i przebieg postępowania.

1. (...) sp. z o.o.

w W. wytoczyła powództwo przeciwko J. R., M. K. i M. R. żądając zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 144.002,22 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od 16 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty

1.1. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w ramach

współpracy z Bankiem (...) S.A., polegającej na udzielaniu poręczeń spłaty kredytów bankowych, zawarła 17 czerwca 2009 r. z pozwanym (...) sp. z o.o., umowę o udzielenie poręczenia nr (...). Ponieważ pozwany zaprzestał spłaty swojego długu wobec Banku powód wykonał zobowiązanie z tytułu poręczenia i wpłacił Bankowi kwotę 133.914,24 zł. W dniu 30 marca 2011 r. pozwani

J. R., M. K. i M. R. – poręczyciele weksła wystawionego przez (...) sp. z o.o. – zawarli z powodem umowę ugody nr (...)/2011, w której zobowiązali się solidarnie spłacić udzielone poręczenie w ratach. Warunkiem zawarcia ugody było zabezpieczenie przez pozwanych umowy w postaci wystawienia weksła in blanco wraz z deklaracji wekslowymi. Pozwani dokonali częściowych spłat należności w łącznej wysokości 12.400 zł. W związku ze spłatą przez pozwanych części udzielonego poręczenia pozostała do zapłaty kwota wysokości 121.514,24 zł. Do tej kwoty powód doliczył odsetki

ustawowe za brak terminowych płatności w wysokości 22.487,98 zł. 2. Nakazem zapłaty z dnia 20 sierpnia 2012 r. wydanym

w postępowaniu nakazowym pozwani zostali zobowiązani do zapłaty kwoty 144.002,22 zł z ustawowymi odsetkami od 16 czerwca 2012 r. i kosztów procesu w wysokości 5418 zł. 3. M. K. w zarzutach od nakazu zapłaty wystąpił z wnioskiem o umożliwienie podjęcia w trakcie rozprawy rozmów ugodowych. 4. J. R. wniósł w zarzutach od nakazu zapłaty o zawarcie ugody w stosunku do dłużników w ramach restrukturyzacji kredytów, to jest rozłożenia zobowiązania na raty. 5. M. R. w zarzutach od nakazu zapłaty wniósł, aby w trakcie rozprawy sądowej zawrzeć ugodę zabezpieczoną tytułem wykonawczym.

6. Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2013 r. Sąd zwolnił pozwanego J. R. o kosztów sądowych w zakresie opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty. 7. Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 30 listopada 2013 r. w ten sposób, że zwolnił pozwanego M. K. od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty ponad kwotę 2000 zł. 8. Postanowieniem z dnia 13 września 2013 r. Sąd zwolnił pozwanego M. R. od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty. 9. Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2014 r. każdy z pozwanych podtrzymał stanowisko zawarte w zarzutach od nakazu zapłaty. Powódka oświadczyła, iż nie widzi możliwości zawarcia ugody sądowej, gdyż pozwani nie wykonali ugody zawartej ze spółką.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia.

1. W dniu 15 czerwca 2012 r. (...) sp. z o.o. w W. wypełnił weksle in blanco wystawione przez J. R., M. K. i M. R. na zabezpieczenie wykonania umowy ugody z dnia 30 marca 2011 r.

W ramach tej umowy J. R., M. K. i M. R. zobowiązali się do zapłaty na rzecz Spółki kwoty 133.914,24 zł zgodnie z uzgodnionym harmonogramem. Dłużnicy dokonali spłaty zadłużenia w wysokości 12.400 zł. Z tytułu wykonania ugody pozostała do zapłaty kwota 121.514,24 zł i odsetki wynikające z opóźnienia w zapłacie w wysokości 22.487,98 zł, to jest łączna kwota 144.002,22 zł.

(okoliczności bezsporne)

2. Dłużnicy, po wydaniu nakazu zapłaty z dnia 20 sierpnia 2012 r., nie dokonali spłaty jakiegokolwiek części zadłużenia.

(okoliczność bezsporna)

IV. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia

1. Powództwo jest zasadne.

2. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani nie kwestionowali żądania zapłaty zarówno co do zasady, jak i wysokości, ale wyłącznie wskazywali na możliwość (potrzebę) zawarcia ugody sądowej lub rozłożenia zasądzenia świadczenia na raty, co stworzyłoby poznanym możliwość spłaty zadłużenia. 3. Odnosząc się do powyższych wniosków Sąd wskazuje, iż zakończenie postępowania sądowego w drodze ugody sądowej wymaga zgodnego stanowiska tym zakresie obu stron postępowania, a zatem konieczna jest również zgoda strony powodowej. Na rozprawie powódka w sposób jednoznaczny wykluczyła możliwość zawarcia ugody wskazując jednocześnie na fakt niewykonania przez pozwanych ugody pozasądowej, która dotyczyła zadłużenia pozwanych. Stąd, z uwagi na stanowisko powódki, wniosek pozwanych – skierowany w istocie przede wszystkim do powódki – nie został zrealizowany w toku niniejszego postępowania sądowego. 3.1. Sąd nie uwzględnił także wniosku o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty, gdyż tego rodzaju rozstrzygnięcie ograniczone jest do szczególnie uzasadnionych wypadków (art. 320 k.p.c.). Okoliczności przywołane przez pozwanych w zarzutach od nakazu zapłaty, w powiązaniu z faktem niewykonania przez pozwanych w istotnej części zobowiązania wynikającego z zawartej przez strony ugody, nie stwarzały podstawy do uwzględnienia tego wniosku, co w sytuacji procesowej zaistniałej w tej sprawie, prowadziło do utrzymania w mocy w całości wydanego nakazu zapłaty.

4. Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. oraz art. 101 i art. 48 pkt. 1 i 2 w zw. z art. 103 prawa wekslowego, orzekł jak w sentencji.